

Nevednost.

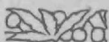
Mali naš Tonček
nič še ne zna,
kak so nemodre
želje srca,
ki jih o zvezdah,
solncu ima.

Zvezde prešteva,
mislil tako,
da se jih z gore
prime lahko,
v kočico mračno
vzame s sabo.

Z drobno ročico
sega gor v zrak,
da bi odtrgal
solncu kak trak,
v koči razvil ga,
kadar bo mrak.

Zarja mladosti
njemu žari;
v sanjah nevednih
srečno živi;
skrb mu mladostnih
dni ne kali

Mokriški.

Kratkočasnice.

1. **D o b e r s v e t.** Čevljarski mojster: „Ti Janez, od jutri naprej bomo začeli delati zjutraj ob šestih in bomo nehali zvečer ob osmih.“ — Pomočnik: „Ali bi ne bilo ravnotako dobro, če bi začeli zjutraj ob osmih in bi nehali zvečer ob šestih?“

2. **U p n i k:** „Zadnji krat vas vprašam, ali mi plačate ali ne?“ — **D o l ž n i k:** „No, hvala Bogu, da bo zdaj konec tega izpraševanja?“

3. **P r a v i b e r a č.** Gospod: „Nate, ubožček, ki ste slepi, 20 vinarjev.“ — **B e r a č:** „Ali sem tudi gluhi — morda mi boste dali tudi za to kaj?“

Odgovor na šaljivo vprašanje v št. 5.

Le **ponujanje** je bilo zastoj = brezuspešno.

Prav so odgovorili: Močnik Pavla, učenka VII. razreda v Idriji; Svetina Ida v Pliberku; Rott Mera v Krašnji.